

Mål C-605/20**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

17 november 2020

Domstol som begär förhandsavgörande:

Supremo Tribunal Administrativo (Högsta förvaltningsdomstolen, Portugal)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

1 juli 2020

Kärande i första instans och klagande vid Supremo Tribunal Administrativo:

Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda

Svarande i första instans och motpart vid Supremo Tribunal Administrativo:

Autoridade Tributária e Aduaneira (den portugisiska skattemyndigheten)

Saken i det nationella målet

Mervärdesskatt på tjänster som klagandeförtaget erbjuder ett bolag med hemvist i Indien, som tillhör samma koncern, inom ramen för leverans av material för reparation eller utbyte, under garantiperioden, av vindkraftverksblad och leverans från det sistnämnda bolaget till det förstnämnda. Efterbeskattningsbeslut avseende mervärdesskatt som inte tagits ut i de fakturor som klaganden utfärdat till det indiska bolaget. Huruvida skattemyndighetens tolkning av mervärdesskatteplikten i cirkulär nr 49424 av den 4 maj 1989, av Direção de Serviços do IVA (mervärdesskattedirektoratet) är förenlig med unionsrätten, närmare bestämt artikel 2.1 i mervärdesskattedirektiv 77/388/EEG.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Tolkning av unionsrätten, närmare bestämt artikel 2.1 i mervärdesskattedirektivet 77/388/EEG och artikel 267 b FEUF.

Frågor som hänskjutits för förhandsavgörande

I Utgör unionsrätten hinder för en tolkning enligt vilken reparationer som görs under den så kallade ”garantiperioden” endast ska betraktas som undantagna från mervärdesskatteplikt när de utförs utan vederlag och i den mån de underförstått ingår i försäljningspriset på den vara som garantin omfattar, varför tillhandahållandet av tjänster som utförs under garantiperioden (oberoende av huruvida dessa omfattar applicering av material eller inte) och som faktureras ska beskattas, eftersom detta nödvändigtvis ska klassificeras som tillhandahållande av tjänster mot betalning?

II Ska utfärdandet av en debetnota till en leverantör av vindkraftkomponenter avseende ersättning för de kostnader som förvärvaren av dessa varor haft under garantiperioden för utbyte av komponenter (nya import av varor från leverantören på vilka mervärdesskatt är tillämplig och som ger rätt till avdrag) och motsvarande reparation (genom tjänster som köps av tredjeparter och på vilka mervärdesskatt erläggs), inom ramen för denna förvärvares (som ingår i samma koncern som säljaren och har sitt säte i ett tredjeland) tillhandahållande till tredjeparter av tjänster avseende installation av vindkraftverk klassificeras som en enkel övervältring av kostnaderna och, som sådan, undantas från mervärdesskatt, eller som ett tillhandahållande av tjänster mot betalning som ska ge upphov till uttag av mervärdesskatt?

Anförda unionsbestämmelser

Artikel 2.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

EU-domstolens dom av den 29 april 2004, EDM (C-77/01).

Anförda nationella bestämmelser

Artiklarna 4 och 16.6 i Código do IVA (nedan kallad mervärdesskattelagen), lagdekret 394-B/84 (offentliggjort i *Diário da República* nr 297/1984, första tillägget, serie 1 av den 26 december 1984), i den lydelse som var ikraft vid den tidpunkt då händelserna i målet ägde rum.

Cirkulär nr 49424 av den 4 maj 1989, från Direção de Serviços do IVA (direktoratet för mervärdesskatt), tillgängligt på Portal das Finanças: https://info.portaldasfinancas.gov.pt/pt/informacao_fiscal/legislacao/instrucoes_ad_ministrativas/Documents/oficio-circulado_49424_de_04-05-1989_direccao_de_servicos_do_iva.pdf.

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 Bolaget som är kärande i första instans och klagande vid Supremo Tribunal Administrativo (nedan kallat klagandebolaget) har som verksamhetsföremål tillverkning, montering, drift, försäljning, installation, utveckling, bearbetning, fungerande och underhåll samt tillhandahållande av tjänster inom energisektorn, särskilt inom vindkraftsektorn och utveckling av verksamhet knuten till denna.
- 2 År 2009 ägdes klagandebolaget till 100 procent av bolaget Suzlon Wind Energy A/S, med säte i Danmark, som i sin tur ägdes av det indiska bolaget Suzlon Energy Limited.
- 3 Den 17 juni 2006 ingick det indiska bolaget Suzlon Energy Limited med det danska bolaget Suzlon Energy A/S ett avtal kallat ”Terms and Conditions of Sales Agreement” (avtal om villkor och förutsättningar för försäljning), som skulle tillämpas på dess dotterbolag.
- 4 I detta avtal fastställdes, bland annat, att leverans av vindkraftgeneratorer och all tillhörande utrustning (nedan sammantaget kallade vindkraftkomponenter) mellan köpare och leverantör och mellan köpare och dess dotterbolag skulle regleras genom detta avtal.
- 5 Enligt klausul 11.0 i nämnda avtal ”ska leverantören garantera alla de komponenter som den har tillverkat mot fabrikationsfel, under en garantiperiod på två (2) år från dagen för affärsavslutet, under vilken leverantören ska betala alla komponenter, reparationer och transporter för projektet och köparen ska betala alla arbetskostnader avseende ersättande av komponenterna. Beträffande de vindkraftkomponenter som leverantören införskaffar hos sina egna leverantörer, ska leverantören underrätta köparen om leveransavtalen och bevilja denne alla tillstånd som är nödvändiga för att denne ska kunna ta kontakt direkt med dessa leverantörer avseende alla frågor som rör garanti, reparationer eller kostnadsfri ersättning för komponenter som köpts av tredjemän. I samtliga dessa fall, ska kostnaden för garantin/därmed förknippade kostnader åligga köparen, som inte får övervältra dessa på leverantören ...”
- 6 Inom ramen för ett antal köpeavtal avseende leverans och montering av vindkraftkomponenter, avsedda för vindkraftsanläggningar som är belägna på olika platser inom det portugisiska fastlandet vilka identifieras närmare i de nationella målen och som tillhör bolag utanför koncernen, köpte klaganden under åren 2007 och 2008 av det indiska bolaget Suzlon Energy Limited, genom direktimport, en grupp av 21 vindkraftverk, utformade för 63 blad, för vilka totalkostnaden uppgick till 3 879 000 euro.
- 7 Från september 2007 började de operationella turbinerna S88 V2 uppvisa ett gemensamt fel i de i föregående punkt nämnda vindkraftverkens blad, vars läge och geometri visade att det inte rörde sig om en enskild anomali, utan om ett allmänt serie-fel som krävde att de reparerades eller ersattes.

- 8 Den 25 januari 2008 ingick klagandebolaget ("nedan kallat SWEP") med det indiska bolaget Suzlon Energy Limited ("nedan kallat SEL") ett avtal kallat "Service Agreement" (avtal om tillhandahållande av tjänster), i vilket, i tillämpliga delar, föreskrevs följande:

"A – SEL är ett kommersiellt bolag med säte i Indien, specialist och ledare inom sektorn för utrustning och teknik för vindkraft.

B – SWEP är ett portugisiskt kommersiellt bolag vars verksamhet utgörs av försäljning, montering, installering och reparation av vindkraftsutrustning [(vindkraftverk)] och som har kapacitet att skapa en anläggning för reparation [av vindkraftverk] i Portugal ...

...

D – SEL önskade en reparation av 63 blad i 21 [vindkraftverk] som fanns i vindkraftsanläggningar [vilka angavs i avtalet] genom reparation eller utbyte av vart och ett av dessa blad.

E – Ersättningsbladen, som ska ersätta de skadade blad som för närvarande är fästa på turbinerna, ska transporteras från Indien till Portugal.

F – De blad som kommer att repareras är de som för närvarande är installerade i [vindkraftverken] och som kommer att monteras ned, repareras i det så kallade "återhämtningsområdet" och därefter återinstalleras i ett [vindkraftverk].

Klausul 1 – Tjänster

1. SEL åtar sig att till SWEP tillhandahålla de tjänster ... som anges nedan enligt vad som föreskrivs i detta avtal:

a) Assistera SWEP vid enskild reparation eller ersättning av [angivna] blad ... i enlighet med vad SWEP har angett och i enlighet med de instruktioner som det fått av detta bolag.

b) Assistera SWEP med all logistik avseende den reparation som avses i föregående bokstavspunkt.

c) [Bistånd i tullfrågor]

2. För ett korrekt utförande av de tjänster som SEL tillhandahåller SWEP, åtar sig det sistnämnda bolaget att

a) ställa anläggningar kallade "återhämtningsområden" och tjänster avseende lagring och hantering till dess förfogande,

b) för SEL:s räkning, förvärva all nödvändig utrustning och material för eftermontage av bladen,

c) [transport]

...

Klausul 2 – Reparationsförfarande (eftermontage) och tidsram ...

Klausul 4 – SEL är inte agent för SWEP

Det förhållande som inrättas genom detta avtal mellan SEL och SWEP är ett förhållande mellan en kund och en tjänsteleverantör, inte ett förhållande mellan en arbetsgivare och arbetstagare, eftersom SEL agerar för egen räkning och inte i SWEP:s intresse, och inte har tilldelats någon möjlighet att kringgå skyldigheter, uttryckliga eller underförstådda, i SWEP:s intresse eller namn, eller att kopplas till SWEP på något sätt ...”

- 9 Mellan september 2007 och mars 2009 utförde klagandebolaget, i Portugal, en reparation och ersättning av de i avtalet nämnda bladen, liksom av andra komponenter i vindkraftverken som uppvisade tekniska fel, för vilket det köpte material och anlidade underleverantörer, som utfärdade motsvarande fakturor i klagandebolagets namn vilka det sistnämnda bokförde som tulltransaktioner, med avseende på vilka det utnyttjade rätten till mervärdesskatteavdrag.
- 10 Den 27 februari och den 31 mars 2009 utfärdade klagandebolaget till det indiska bolaget Suzlon Energy Limited tre tullsedlar med belopp på 2 909 643 euro, 1 913 533,68 euro respektive 3 263 454,84 euro, för de tjänster som klagandebolaget tillhandahållit i Portugal.
- 11 År 2011 genomförde Serviços de Inspeção Tributária (skatteinspektionen) vid Direção de Finanças (skattemyndigheten) i Lissabon en partiell skatteinspektion hos klagandebolaget avseende mervärdesskatttillämpningen för räkenskapsåret 2009.
- 12 I revisionsrapporten från skatteinspektionen, den 31 maj 2012, förslogs ett antal rättningar av rent matematisk karaktär med ett totalt belopp på 1 485 940,93 euro, avseende den mervärdesskatt som erlagts under räkenskapsåret 2009, i synnerhet till följd av felaktigheter beträffande de tullsedlar som klagandebolaget utfärdat till det ovannämnda indiska bolaget Suzlon Energy Limited, på grund av att mervärdesskatt inte erlagts och ingen grund för undantag angetts, eftersom den skattskyldiga personen ansåg att de härrörde från en ersättning för skador och angav att denna form var utesluten från mervärdesskatteunderlaget, i enlighet med bestämmelsen i artikel 16.6 i mervärdesskattelagen.
- 13 Mot bakgrund av de faktiska omständigheter som anges i skatteinspektionens akt, utfärdade skattemyndigheten ytterligare betalningskrav avseende mervärdesskatt, jämte ränta, avseende månaderna februari, mars och november 2009, med ett totalt belopp på 1 666 710,02 euro.

- 14 Klagandebolaget överklagade dessa ytterligare betalningskrav till skattedomstolen i Lissabon (Tribunal Tributario de Lisboa), vilken genom dom av den 30 juni 2017 ogillade överklagandet. Denna dom har överklagats till Supremo Tribunal Administrativo (Högsta förvaltningsdomstolen), som är den hänskjutande domstolen i förevarande mål.

Parternas huvudargument

- 15 Klagandebolaget har, i relevanta delar, gjort gällande att de omtvistade transaktioner som är föremål för skatteinspektionens akt vilka låg till grund för det ytterligare betalningskravet avseende mervärdesskatt är undantagna transaktioner, eftersom det rör sig om transaktioner som gjorts utan vederlag.
- 16 Detta beror på att själva återbetalningen till leverantören av det exakta beloppet för kostnaderna genom att kunden kommit att reparera eller ersätta de förvärvade varorna inom garantiperioden inte har till syfte att skapa intäkter – i form av ersättning – kontinuerligt, vilket innebär att ekonomisk karaktär saknas.
- 17 I förevarande mål gjordes inte denna återbetalning mot en ersättning från leverantörens sida, utan syftet var endast att få tillbaka de kostnader som kunden (klagandebolaget) hade burit för att utföra en uppgift som ankom på leverantören, eftersom bolaget var skyddat av en garanti för fungerandet av varan som ingick i försäljningspriset, det vill säga som rätt till återkrav.
- 18 Klagandebolaget har anfört att den överklagade domen grundar sig på den felaktiga slutsatsen av det skattebesked som detta bolag lämnat att det förekom en skattepliktig transaktion, eftersom resonemanget enligt bestämmelsen i artikel 168 i mervärdesskattedirektivet och i artikel 19 och följande artiklar i mervärdesskattelagen är det exakt motsatta.
- 19 Det andra felet som den överklagade domen är behäftad med är, enligt klagandebolaget, en följd av att det presumeras föreligga ett tillhandahållande av tjänster som medför beskattning av en enkel överföring av kostnader, utan tillämpning av någon marginal, inom ramen för ersättning för skador på varorna under garantiperioden.
- 20 Enligt klagandebolaget har nämligen den portugisiska skattemyndigheten vid upprepade tillfällen angett att en ersättning av det exakta kostnadsbeloppet – det vill säga utan någon marginal – inte är ett tillhandahållande av tjänster och inte omfattas av mervärdesskattens tillämpningsområde.
- 21 EU-domstolen angav, på liknande sätt, i sin dom av den 29 april 2004, EDM (C-77/01), att det enligt klagandebolaget kunde dras slutsatsen att om överföringen av en kostnad gjordes med det exakta beloppet – utan marginal, som i förevarande mål – förelåg ingen ersättning och således ingen skattepliktig transaktion.

22 Skattemyndigheten anser däremot, med stöd av den beskrivning av transaktionerna som finns i de omtvistade debetnotorna, att de tillhandahållanden av reparationstjänster som ingår i dessa, vilka SUZLON PORTUGAL har tillskrivit tillverkaren, det indiska bolaget SUZLON, ska beskattas med den normala mervärdesskattesatsen i Portugal, i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 4 och 18 i mervärdesskattelagen, eftersom omsättningsskatten i detta avseende uppgår till 1 481 872,31 euro.

23 Detta är fallet eftersom dessa transaktioner ska omfattas av den doktrin som återspeglas i mervärdesskattedirektoratets cirkulär nr 49424 av den 4 maj 1989, vilket är tillämpligt på tjänster som en leverantör tillhandahåller kunden under garantiperioden och i vilket anges följande:

”1. De reparationer som utförs inom den så kallade ”garantiperioden” ska endast betraktas som undantagna transaktioner när de utförs utan vederlag, eftersom det alltid har ansetts att de underförstått ingår i försäljningspriset för den vara som omfattas av garantin, eftersom de inte kan likställas med transaktioner som genomförs mot vederlag, vilket under andra omständigheter skulle vara fallet enligt bestämmelserna i artiklarna 3.3 f och 4.2 i mervärdesskattelagen. När tillhandahållandet av dessa tjänster (oberoende av huruvida det omfattar applikation av material) är föremål för fakturering ska de emellertid entydigt betraktas som transaktioner mot vederlag och, följaktligen, vara skattepliktiga enligt de allmänna bestämmelserna i [mervärdesskattelagen].

2. Under förutsättning att dessa reparationer är föremål för fakturering, det vill säga när det förekommer en fordring av tredjeman (antingen på kunden, försäljaren eller tillverkaren) ska mervärdesskatt således tas ut. Detta gäller även när det, i stället för en debitering som gjorts av reparatören eller försäljaren, föreligger en kreditering som meddelats av försäljaren eller tillverkaren.

...”

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

24 Den tvist som Supremo Tribunal Administrativo (Högsta förvaltningsdomstolen) har att avgöra inom ramen för klagandebolagets överklagande av Tribunal Tributário de Lisboa (Skattedomstolen i Lissabons) dom avser huruvida det finns grund för klagandebolagets bestridande av den matematiska korrigeringen av uttagen av mervärdesskatt för månaderna februari, mars och november 2009, vilka i huvudsak är en följd av den omständigheten att denna inte tagit ut mervärdesskatt på de debetnotor som utfärdats till det indiska bolaget Suzlon Energy Limited, vilket är ägare till bolaget Suzlon Wind Energy A/S, med säte i Danmark, som i sin tur innehar hela aktiekapitalet i klagandebolaget. Det rör sig således om transaktioner inom koncernen.

25 Frågan som ligger bakom tvisten, i denna del, är huruvida mervärdesskatt ska tas ut på ersättning [för kostnader] genom utfärdande av debetnotor avseende

transaktioner avseende reparation eller ersättning av blad och andra vindkraftskomponenter, som klagandebolaget har tillhandahållit sina kunder (bolag med vilka klagandebolaget hade ingått avtal om köp genom leverans och montage av vindkraftverk, som det indiska bolaget Suzlon Energy Limited hade förvärvat). Klagandebolaget anser att mervärdesskatt inte ska tas ut på de aktuella transaktionerna, eftersom det inte har tillhandahållit det indiska bolaget Suzlon Energy Limited någon tjänst mot vederlag. Enligt klagandebolagets synsätt ska de aktuella transaktionerna, till följd av de ovannämnda kostnaderna som uppkom genom åtgärdandet av defekterna på vindkraftverkens blad, klassificeras som transaktioner utan ekonomiskt innehåll, eftersom de omfattas av garantin för den utrustning som det indiska bolaget hade levererat. Klagandebolaget har i huvudsak gjort gällande att de omtvistade transaktionerna utgör en ren ersättning till det indiska bolaget för de kostnader som, under garantiperioden, uppkommit för att ”korrigera” felet i de vindkraftskomponenter som det hade köpt av nämnda bolag. Därmed rör det sig om kostnader till följd av köp av varor, liksom köp av tjänster av tredjeparter, vilka genomförts som ett alternativ till ett återsändande av varorna (konkret av vindkraftverksbladen) till Indien eller som ett alternativ till att vänta på att få nytt material från det indiska bolaget, vilket skulle motiveras av behovet av att säkerställa en lösning av problemet inom rimlig tid.

- 26 Av detta skäl ska, enligt klagandebolaget, de faktiska omständigheter som det anser vara styrkta betraktas som ett fall av ersättning från köparen till säljaren av en skadad vara för den kostnad som den burit till följd av reparationen av varan (en slags ”rätt till återkrav”) och inte som ett tillhandahållande av tjänster till förmån för säljaren av komponenterna.
- 27 Klagandebolaget har tillagt att detta, även när det ska anses att det föreligger ett tillhandahållande av tjänster, inte under några omständigheter skulle kunna anses som betungande, eftersom det inte erhållit någon ersättning av det indiska bolaget för ansträngningarna i syfte att reparera defekterna på de varor som levererats och endast mottagit ett belopp motsvarande de kostnader som det ådragit sig, varför (då transaktionerna inte är av ekonomisk karaktär) någon mervärdesskatt inte ska erläggas.
- 28 Skattemyndigheten anser emellertid, för sin del, att de debetnotor som utfärdats inte kan anses vara en ”ren diskontering av kostnaden för de komponenter som köpts” av klagandebolaget från det indiska bolaget, eftersom reparationen av bladen gjordes inom ramen för det avtal om tillhandahållande av tjänster som ingåtts mellan de båda bolagen och klagandebolaget inte innehöll någon ”diskontering” av det pris som ursprungligen betalats för det importerade materialet, eller någon korrektion av det mervärdesskattebelopp som då betalats och dragits av. Till stöd för resonemanget om mervärdesskatteplikt avseende dessa transaktioner angav skattemyndigheten att även när det kan anses att de omtvistade transaktionerna ska omfattas av den garanti avseende reservdelar som motsvarande tillverkare ställt, det vill säga att de belopp som betalats till Suzlon India juridiskt ska likställas med en ersättning för kostnader, skulle dessa transaktioner under alla omständigheter anses ha genomförts mot vederlag, enligt

cirkulär nr 49424, av den 4 maj 1989, på ”reparationer av varor under garantiperioden”, antingen för att denna verksamhet innebar en import av ersättningsmaterial (import som gynnar klagandebolaget vid återkrav av en leverans av Suzlon India) genom vilken mervärdesskatt (som tidigare dragits av) åter erläggs, och tullavgifter, eller för att det preciserats att det för att genomföra reparationerna var nödvändigt att köpa tjänster av tredjemän.

- 29 Skattemyndigheten har således, på grundval av de faktiska omständigheter som anses ha fastställts – vilka klagandebolaget tydligt i sina yrkanden har visat att den inte bestrider – , konstaterat att det indiska bolaget och klagandebolaget har ingått ett avtal om tillhandahållande av tjänster (”tjänsteavtalet” till vilket hänvisas i framställningen av de faktiska omständigheterna), i vars klausul 4 det uttryckligen anges att ”det förhållande som genom förevarande avtal föreligger mellan SEL [det indiska bolaget] och SWEP [klagandebolaget] är ett förhållande mellan en kund och en tjänsteleverantör ... genom vilket SEL agerar för egen räkning och inte i [klagandebolagets] intressen”.
- 30 Enligt den hänskjutande domstolen framgår det vid en läsning av avtalets innehåll att det rör sig om ett avtal om tillhandahållande av tjänster, enligt vilket det indiska bolaget tillhandahåller materiellt och tekniska stöd till klagandebolaget genom inrättande av en anläggning för reparation av vindkraftverk i Portugal.
- 31 Det finns inget dokument som anger att klaganden utfört verksamhet avseende ersättning och reparation av komponenter i det indiska bolagets namn eller för dess räkning och som anges i dess yrkanden finns det inget direkt konsumtionssamband mellan det indiska bolaget, som är tillverkare av utrustningen, och säljarna av vindkraftsanläggningar, såsom i allmänhet är fallet vid sådana avtal. Med andra ord är klagandebolaget ansvarigt för reparationer och ersättningar för de fall projektet inte innebär några problem och tillverkaren av komponenterna ska ansvara inför den projektansvarige (i detta fall klagandebolaget) för reparation och ersättning av nya komponenter när dessa visar sig ha defekter och måste ersättas (detta framgår för övrigt av klausul 11 i det avtal om försäljning och leverans som ingåtts mellan det indiska bolaget och det danska bolaget, som är innehavare av klagandebolagets aktiekapital). Sammanfattningsvis rör det sig om en produktgaranti, som tillhandahålls av tillverkaren (det indiska bolaget), och en teknisk köpgaranti (i förevarande fall avseende vindkraftsanläggningens fungerande), som tillhandahålls av klagandebolaget till säljarna av vindkraftsanläggningarna, varvid denna tekniska köpgaranti måste ingå i den produktgaranti som den tekniskt ansvariga för köpet ska ställa.
- 32 Det är mot bakgrund av denna ansvarsuppdelning som en tolkning ska göras av räkenskaperna för transaktionerna, vilka anges i AT-akten, enligt vilken i) klagandebolaget i Portugal betalat och dragit av mervärdesskatt för de ”ersättningsblad” som det importerat, ii) det inte bokfört någon transaktion eller verksamhet som tyder på motsatsen i samband med de ursprungliga ”bladen”

(de som ersatts) och dessutom iii) har ingått avtal med tredjemän avseende verksamheterna för reparation av bladen.

- 33 Enligt skattemyndigheten utgör alla dessa verksamheter ekonomiska transaktioner som, i mervärdesskattehänseende, ska klassificeras som tillhandahållande av tjänster som utförts av klagandebolaget för det indiska bolaget inom ramen för garantin avseende dess varor.
- 34 Efter att ha konsulterat alla handlingar, anser den hänskjutande domstolen att det inte kan uteslutas att skattemyndigheten och underrätten gjort en korrekt bedömning vid slutsatsen att bokföringsbeteckningen för de transaktioner som klagandebolaget gjort för att lösa sina kunders problem till följd av fel i vindkraftskomponenterna kan betraktas som ett tillhandahållande av tjänster till det indiska bolaget och inte ett konsumtionssamband mellan de båda bolagen, eftersom klagandebolaget inte har nöjt sig med att av det indiska bolaget kräva en reparation av de defekta varorna och ersatt dem, utan ett genomförande av ett antal åtgärder i syfte att, till nytta för dess kunder, ersätta de skador som följer av de fabrikationsfel som konstaterats (det vill säga som omfattas av produktgarantin). Det rör sig således om faktiska omständigheter som kan omfattas av det breda (rest-)begrepp för tillhandahållande av tjänster som antagits genom bestämmelsen om tillämpning av mervärdesskatt (artikel 4 i mervärdesskattelagen).
- 35 Det kan inte heller uteslutas att bedömningen i den överklagade domen var korrekt i den del detta tillhandahållande av tjänster klassificerades som tillhandahållande av tjänster mot vederlag i enlighet med ovan nämnda bestämmelser i cirkulär 49424 från direktoratet för mervärdesskatt. Som föreskrivs i detta kan endast tillhandahållande av tjänster anses vara utan vederlag när beloppet för reparationen ingår i varans pris. I förevarande mål är det emellertid fastställt att transaktionen, i bokföringshänseende, varken av klagandebolaget eller av det indiska bolaget registrerades som ”anskaffningsprisavdrag”, utan som fakturering av det förstnämnda, klagandebolaget (genom utfärdande av debetnotor), till det sistnämnda, det indiska bolaget, som kostnader för ersättningen av komponenterna (nya import) och reparation av dessa.
- 36 Dessa faktiska omständigheter, som anses styrkta enligt tillämplig lagstiftning, ska, i enlighet med nämnda cirkulär (nr 4), i skattehänseende behandlas enligt följande: ”När reparationsarbeten, hos mottagaren av reservdelar eller material som inte har mottagits i gott skick, av skäl som omfattas av leverantörens ansvar har medfört en debetnota eller en kreditnota som utfärdats av denne, ska mervärdesskatt under alla omständigheter erläggas”.
- 37 Parterna gjorde i huvudsak, när avtalet ingicks, en åtskillnad mellan garantin för produkten och garantin för tjänsten avseende installering av vindkraftsanläggningar i syfte att dela upp ansvaret sinsemellan, även om det för säljaren av vindkraftsanläggningen inte finns någon sådan skillnad, eftersom klagandebolaget, i egenskap av teknikansvarig för denna, bär hela detta ansvar.

- 38 Denna ram för garantier och ansvar ”ändrades” emellertid genom det senare avtalet, som ingicks mellan klagandebolaget och leverantören av utrustningen, i syfte att skyndsamt lösa det problem som upptäckts avseende vindkraftverkens blad. Den lösning som valdes – ett avtal enligt vilket klagandebolaget (i stället för att ”kräva” en ersättning av komponenterna) åtog sig att reparera bladen och att importera nya komponenter – medförde att ett antal ”tjänster” lades till vad som var en ren skyldighet avseende garanti av varorna. Klassificeringen av dessa ”tjänster” i mervärdesskattelhänseende ligger till grund för de i förevarande mål aktuella frågorna, nämligen huruvida artikel 2.1 i rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 tillåter att sådana transaktioner som dem i målet omtvistade inom ramen för ett avtal som ingåtts mellan bolagen kan klassificeras som tillhandahållande av varor och tjänster utan vederlag (endast ersättning för kostnader), för att motsvara en garanti för produkterna.
- 39 Den hänskjutande domstolen har, under dessa omständigheter, mot bakgrund av det ovan anförda och efter att ha granskat alla uppgifter, funnit att varken lydelsen i lagstiftningen (i mervärdesskattelagen) eller i rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977, i den version som var ikraft vid tidpunkten för händelserna i målet, eller Europeiska unionens domstols praxis ger något entydigt och klart svar på dessa frågor.
- 40 Den hänskjutande domstolen anser, i detta hänseende, att även om medlemsstaternas domstolar har behörighet att tillämpa unionsrätten, tillkommer behörigheten att tolka ”rättsakter som beslutas av unionens institutioner, organ eller byråer” enligt artikel 267 b FEUF Europeiska unionens domstol. Vidare följer av artikel 267 FEUF tredje stycket att ”[n]är en sådan fråga [om tolkning av rättsakter som antagits av unionens institutioner] uppkommer i ett ärende vid en domstol i en medlemsstat, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, ska den nationella domstolen föra frågan vidare till domstolen”.
- 41 Eftersom den hänskjutande domstolen hyser tvivel beträffande tolkningen av artikel 2 i rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977, anser den att det inför avgörandet är nödvändigt att begära ett förhandsavgörande av Europeiska unionens domstol.